

BCB gaat voor een vroege Kerst

‘Darzu ist erschienen der Sohn Gottes’, BWV 40

Zaterdagmiddag 25 november begint de Bach Cantorij Baarn met haar laatste optreden dit jaar aan een zeer vroege Kerst. De BCB voert tijdens de vesper in de Pauluskerk op de Brink o.a. cantate 40 uit. Als vocale solisten treden aan Karen Sanders, alt, Adrian Fernandes, tenor en Robbert Muuse, bas. Solisten, koor en orkest van de cantorij staan onder leiding van Anthony Scheffer.

Drukke weken

Een vroege Kerst. Hoezo? De heilige Nicolaas heeft nog maar net in Dokkum (of all places: de heilige Bonifacius werd er in de 8ste eeuw vermoord) behoedzaam voet aan wal gezet en toch... het aanzien van menig dorp en stad ademt al uitbundig een aanstormend Kerstgewoel. Toen Bach in 1723 zijn eerste winter in Leipzig inging, zag hij zich gesteld voor een flinke klus. Al klonk er in de adventstijd in Leipzig geen kerkmuziek (tempus clausum) en had Bach dus even speelruimte, toch moest hij al zijn denkkraft en verbeelding inzetten om voor de talrijke diensten tussen Kerst en Driekoningen composities aan te leveren. En dat waren er alles bij elkaar heel wat: vijf nieuwe cantates gingen in première, twee cantates uit de Weimartijd in reprise, het sanctus uit de missa brevis BWV 238 werd gecomponeerd en ook nog het formidabele Magnificat BWV 243A. Voorwaar geen sinecure.

BWV 40 driekoppig monster

De cantate is geschreven voor tweede Kerstdag, 26 december dus. Traditioneel de feestdag van de eerste christelijke martelaar, de heilige Stefanus. Cantates te zijner ere hebben het graag over de strijd tussen goed en kwaad en dat verklaart waarom in BWV 40 de rol van de slang zo'n cruciale rol speelt.

Opvallend in BWV 40 is dat er drie vierstemmige koralen in voorkomen, waar er doorgaans maar eentje te horen is aan het slot van een cantate.

Maar BWV 40 heeft een weldoordachte opbouw: eigenlijk is het een klein oratorium in drie scènes die ieder worden afgesloten met een koraal. Eerst viert men de komst van Christus (1-3), dan de bezwering van het kwaad, de slang (4-6) en tenslotte de vreugde over de overwinning van het kwaad (7-8).

Baseert Bach zich vaak op de schriftlezing van de specifieke zondag, dit keer putten hij en zijn onbekende librettist vrijelijk uit Oude en Nieuwe Testament.

Geen smeulige kerstidylle dus met herders en engelen hier en daar, maar stevige kost met erfzonde, kronkelende slangmotieven en een flinke klap op de kop van dit verraderlijk monster..... Nu ja, over de slang als archetype is nog wel het een en ander op te merken. Neemt niet weg, dat deze cantate een briljant openingskoor kent, een eersteklas razernij-aria voor bas bevat en een halsbrekende tenoraria in zich bergt. Feest dus.

Wat staat er nog meer op het programma?

Inderdaad, niet alleen cantate 40 staat op de lessenaars. Tijdens de vesper klinkt ook een aantal delen uit Divertimento nr. 11 van W.A. Mozart. Het zogenaamde Nannerl septet. Heb je eenmaal leuke hoornisten in huis, dan moet je er ook van kunnen genieten. Kortom, een

hartelijk welkom aan deze twee Spaanse master-studenten van het Koninklijk Conservatorium in Den Haag: Federico Cuevas Ruiz en Vicent Serra Primo.

Dit wil je toch niet missen!

Nu zeker wel benieuwd hoe de tovenaars uit Leipzig zijn noten weer uitdagend wist te schudden in zijn geniale hand? Alle redenen dus om zaterdag 25 november om 17.00 uur in de Pauluskerk present te zijn om het ingenieuze goochelwerk van beide grootmeesters te inhaleren. Tot dan?

Verzoeken dit vignet bij het artikel te plaatsen en –indien mogelijk– foto's van solisten (bijlagen), alle rechten vrij